

- k) līdzvērtīgi tiesībām atskaitīt iemaksas nodokļu nolūkos saskaņā ar i) punktu ir tas, ka norēķiniem tiek piemērots nodoklis, un
- l) uzkrātie naudas līdzekļi faktiski ir jāizmaksā pēc tam, kad attiecīgā persona sasniedz pensijas vecumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “vadīšana” ietver tādu pakalpojumu, kāds tiek izskatīts pamattiesvedībā (skat. lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 1.2. sadaļu)?
- 3) Vai tāds pakalpojums, kāds tiek izskatīts pamattiesvedībā saistībā ar pensiju iemaksām (skat. lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 1.2. sadaļu), saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunktu ir jāuzskata par vienotu pakalpojumu vai par vairākiem atsevišķiem pakalpojumiem, kuri jāuzskata atsevišķi?
- 4) Vai Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nozīmē, ka šajā noteikumā ietvertais darījums, kas ietver maksājumus un pārskaitījumus, atbrīvojums no PVN attiecas uz tādu pakalpojumu, kāds tiek izskatīts pamattiesvedībā saistībā ar pensiju iemaksām (skat. lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 1.2. sadaļu)?
- 5) Ja uz ceturto jautājumu sniegtā atbilde ir negatīva, vai Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā noteikumā ietvertais darījums, kas ietver noguldījumus un norēķinu kontus, atbrīvojums no PVN attiecas uz tādu pakalpojumu, kāds ir izskatāms pamattiesvedībā saistībā ar pensiju iemaksām (skat. lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 1.2. sadaļu)?

(¹) OV L 145, 1 lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 25. oktobrī iesniedza Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) — UAB “Juvelta”/VĮ “Lietuvos prabavimo rūmai”

(Lieta C-481/12)

(2013/C 9/53)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: UAB “Juvelta”

Atbildētājs: VĮ “Lietuvos prabavimo rūmai”

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir aizliegts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, ja Eiropas Savienības dalībvalsts tirgū vēlas tirgot zelta izstrādājumus, kas ir importēti no citas (eksporta) dalībvalsts, kuras tirgū šo izstrādājumu pārdošana ir atļauta, tad šiem izstrādājumiem ir jābūt apzīmogotiem ar dalībvalsts sertificēta un neatkarīga probes biroja zīmogu, ar kuru apstiprina, ka izstrādājums, uz kura ir uzlikts zīmogs, ir ticis kontrolēts šajā birojā un ka šajā zīmogā ir precizēta importa dalībvalsts patērētājiem saprotama informācija attiecībā uz izstrādājuma provi, gadījumā ja informācija attiecībā uz provi ir sniegta ar atšķirīgu un papildu zīmogu vai apzīmējumu, kas ir uzlikts uz šī paša zelta izstrādājuma?
- 2) Vai atbildot uz pirmo jautājumu ir svarīgi tas, ja, kā pamata lietā, papildu zīmogs attiecībā uz zelta izstrādājumu provi, kas ir uzlikts uz šiem izstrādājumiem un saprotams importa dalībvalsts patērētājiem (piemēram, zīmogs ar trīs arābu cipariem “585”) nav uzlikts Eiropas Savienības dalībvalsts sertificētā un neatkarīgā probes birojā, taču informācija, kas ir ietverta attiecīgajā zīmogā satura ziņā atbilst tai, kura ir ietverta zīmogā uz šī paša izstrādājuma, ko ir uzlicis eksportētājas dalībvalsts sertificēts un neatkarīgs probes birojs (piemēram, eksporta dalībvalsts zīmogs ar arābu ciparu “3”, kas atbilstoši šīs valsts tiesiskajam regulējumam tieši apzīmē provi 585)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. oktobrī iesniedza Okresný súd Prešov (Slovākija) — Peter Macinský, Eva Macinská/Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Lieta C-482/12)

(2013/C 9/54)

Tiesvedības valoda — slovaku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Prešov

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Peter Macinský, Eva Macinská

Atbildētāji: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Direktīva 93/13/EEK”) ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pret-runā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā *Občianský zákonník* (Civilkodeksa) 151.j panta 1. punkts apvienojumā ar citām šajā lietā aplūkotā tiesiskā regulējuma normām, kas ļauj kreditoram panākt no netaisnīgiem līguma noteikumiem izrietošu saistību izpildi, pārdošanas ceļā izlietojot kļūdas tiesību uz nekustamu mantu, lai gan pret to iebilst patērētājs, lietā ir strīds un šos līguma noteikumus nav izvērtējusi tiesa vai kāda cita neatkarīga tiesu iestāde?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 15. nod., 2. sēj., 288. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 5. novembrī iesniedza High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) — Eli Lilly and Company Ltd/Human Genome Sciences Inc

(Lieta C-493/12)

(2013/C 9/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eli Lilly and Company Ltd

Atbildētāja: Human Genome Sciences Inc

Prejudiciālie jautājumi

- Saskaņā ar kādiem kritērijiem ir jānosaka, vai “produktu aizsargā spēkā esošs pamatpatents” Regulas (EK) Nr. 469/2009 ⁽¹⁾ (“Regula”) 3. panta a) punkta izpratnē?
- Vai kritēriji atšķiras gadījumā, ja produkts nav kombinēts produkts, un, ja tas tā ir, kādi ir šie kritēriji?
- Ja pretenzija attiecas uz antivielu vai antivielu klasi, vai pietiek ar to, ka antiViela vai antiVielas ir definētas to piesais-tīšanas mērķproteīnam raksturlielumu ziņā, jeb vai tomēr ir jāsniedz antiVielas vai antivielu strukturāla definīcija, un — pēdējā gadījumā — cik lielā mērā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regula (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (Kodificēta versija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 152, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2012. gada 19. septembra spriedumu lietā T-220/11 TeamBank AG Nürnberg/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2012. gada 19. novembrī iesniedza TeamBank AG Nürnberg

(Lieta C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: TeamBank AG Nürnberg (pārstāvis — D. Terheggen, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 19. septembra spriedumu lietā T-220/11;

— pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus atbilstoši Vispārējai tiesai iesniegtajam 2011. gada 18. aprīļa prasības pieteikumam.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa, pieņemot, ka starp grafiskajiem apzīmējumiem “f@ir Credit” un “FERCREDIT” pastāv sajaukšanas iespēja, esot nepareizi piemērojusi Preču zīmju regulas ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Pretēji Vispārējās tiesas viedoklim, abu apzīmējumu kopējā iespaidā pastāvot skaidri saskatāma vizuālā atšķirība. Turklāt esot jāievēro, ka strīdīgie apzīmējumi ir saistīti ar finanšu pakalpojumiem, kuriem attiecībā uz to lietotājiem parasti ir būtiskas finansiālas sekas. Tāpēc esot jāpieņem, ka vidusmēra patērētājs šos apzīmējumus pārbauda ar īpašu rūpību un ar lielu varbūtību atpazīst pastāvošās atšķirības. Tomēr Vispārējā tiesa neesot pietiekami izvērtējusi šo apstākli.